

ԳԵՐԱՇՆՈՐԸ Տ. ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԱՐՐԱՀԱՄՅԱՆ

(Քահանայական ձեռնադրության 30-ամյակի առթիվ)

1960 թվականի հունիսի 22-ին լրացավ Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Արրահամյանի քահանայական ձեռնադրության 30-ամյակը:

Այս ուրախ առիթով, դեկտեմբերի 4-ին, կիրակի, Մայր Տաճարում հանդիսավոր սուրբ պատարագ մատուցեց գերաշնորհ Տ. Հայկազուն սրբազանը և քարոզեց «Մառաթ անպիտանք եմք, զոր ինչ պարտեաք առնել արարաք» բնաբանով:

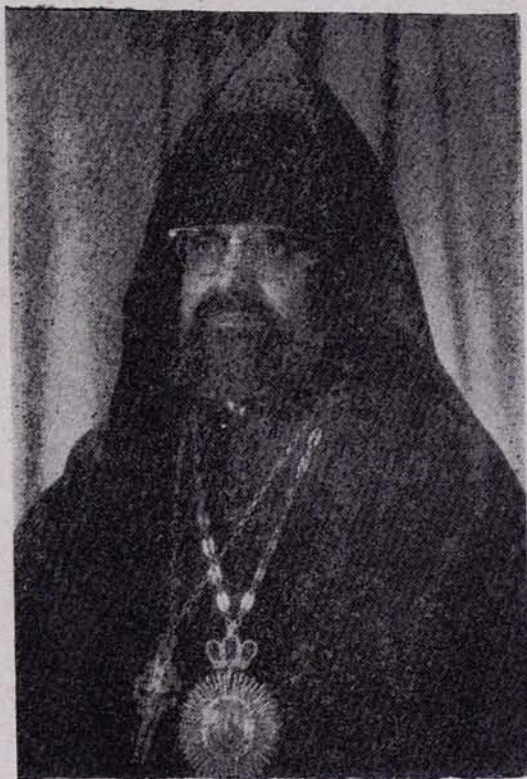
Ապա ժամը 4-ին, Հոգևոր Ճեմարանի հանդիսությանց սրահում, տրվեց ճաշկերույթ՝ ի պատիվ հորեկար սրբազանին:

Սեղանը օրհնեց Վեհափառ Հայրապետը: Ընդունելության ընթացքում Հայկազուն սրբազանին իր քահանայական ձեռնադրության և վանական-վարչական ու մանկավարժական գործունեության 30-ամյակի առթիվ ջերմ ու սրտագին խոսքերով շնորհավորեցին Վեհափառ Հայրապետը, գերաշնորհ Տ. Սահակ և Տ. Եղնիկ սրբազանները, հոգեշնորհ Տ. Եղիշե և Տ. Մաշտոց վարդապետները, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անունից պրոֆ. Ա. Առաքելյանը, Վերստուգիչ հանձնաժողովի անունից պր. Գ. Բեքմեղյանը, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրության կողմից պր. Ա. Հատիսյանը, Հոգևոր Ճեմարանի դասախոսական կազմի անունից պր. Պ. Շահբազյանը, Մայր Աթոռի պաշտոնեականության կողմից պր. Հ. Առաքելյանը:

Հանուն Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողության, Բ լսարանի ուսանող Վոսմշապուհ Զիհանյանը կարդաց երախտագիտության և շնորհավորության սրտագին զգացմունքներով զեղուն մի ուղերձ, որն ընդունվեց ջերմորեն:

Հանդեսին իրենց մասնակցությունը բերեցին այլ ճեմարանականներ խմբերգերով, մեներգերով և արտասանություններով:

Հորեկյանական այս հանդիսության առթիվ արտահայտված հարգանքի, սիրո և շնորհա-

վորության միառարկա զանգիսացավ Վեհափառ Հայրապետի բարձր գնահատությունը, որով Նորին Ս. Օծությունը այս երջանիկ առիթով գերաշնորհ Տ. Հայկազուն սրբազանին շնորհեց արքունիության պատիվ:

Հայրապետական այս բարձր գնահատանքը ողջունվեց որոտընդոստ ծափերով:

Գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Արրահամյանը, ավագանի անունով Հայկ, ծնվել է Վանի Բերդակ գյուղում, երկրագործի ընտանիքում, 1906 թվականի մայիսի 16-ին: Մեծ դեռի 8 զավակների մեջ կրտսերն

էր Հայկը և այդ իսկ պատճառով ամենասիրելիին:

Համաշխարհային առաջին պատերազմին, 1915 թվականին, պատանի Հայկը իր համաքաղաքացիների հետ գաղթում է իր ծննդաքաղաքացիների հետ գաղթականների վայրից և բազմահազար գաղթականների հետ հասնում Ղամարլու, Արտաշատ, ուր 3 տարի հաճախում է գաղթականաց վարժարանը, ապա հաստատվում է Երևան:

1917 թվականին, բազմաթիվ գաղթականների հետ, վերադառնում է Վան, և հազիվ տուն-տեղ եղած, նոր արհալիրքներ են հասնում և նոր դժբախտության դուռ է բացվում Վասպուրական աշխարհի պատմական ու պատվական հայ ժողովրդի համար:

Գաղթականի ցուպը ձեռքին, տնաքանդ է լինում ողջ Վասպուրականը: 1918 թվականին, պատանի Հայկը, ծնողների հետ, գաղթում է Սալմաստի վրայով դեպի Պարսկաստան: Ծանապարհին, տարագրության արյունոտ ուղիներում, նա կողքնում է իր ծնողներին, սիրելիներին և ծննդավայրից աքսորական, սիրելիներից զրկված, կրկնակի որբացած, ընկնում է իրաք (Բաղդադ) 1920 թվականին և ընդունվում Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության Նահր Օմարի հայկական որբանոցը, նույն տիտուր ճակատագրին ենթարկված իր ընկերների՝ Ս. Սիոն, Ս. Զոհն, Ս. Նիլշե, Ս. Սերովբե և Ս. Հայրիկ սրբազանների հետ:

1922 թվականին, պատանի Հայկը փոխադրվում է Երուսաղեմ, Արարատյան որբանոցը, իր ուսումը շարունակելու համար:

1923 թվականին ուսումնաստենչ երիտասարդ Հայկը, Դուրյան պատրիարքի օրով, մտնում է Երուսաղեմում բացված Ժառանգավորաց վարժարանը, որի քառամյա դասընթացը հաջողությամբ ավարտելուց հետո, 1927 թվականին սարկավազ է ձեռնադրվում Դուրյան պատրիարքից, և 1930 թվականին, ավարտելուց հետո եռամյա աստվածաբանական դասընթացը, կուսակրոն քահանա է ձեռնադրվում Ս. Մեսրոպ եպիսկոպոս Նշանյանից (ապա պատրիարք):

Երիտասարդ, ժրջան հոգևորականի առաջ բացվում է վանական, վարչական, կրթական, հովվական լայն առաքելք:

1930 թվականին նա կարգվում է Երուսաղեմի հայոց վանքերից Ս. Փրկչի և Ս. Աստ-

վածածնի եկեղեցու տեսուչ: Միաժամանակ ղապավանդում է Ժառանգավորաց վարժարանում և Ս. Թարգմանչաց վարժարանում:

1936—1941 տարիներին ձեռնհասորեն վարում է Յաֆա քաղաքի հայոց վանքի տեսուչությունն ու հայ գաղութի հովվությունը:

Վերադառնալով վանք, 1941—1945 թվականներին նա ծառայում է Ս. Աթոռում որպես կալվածների ընդհանուր ղեկավար՝ կալվածոց տեսուչ անունով: 1951 թվականից մինչև 1957 թվականը, համատեղության կարգով, վարում է նաև Ժառանգավորաց վարժարանի տեսուչությունը:

1954 թվականին նա, իբրև պատգամավոր հանգուցյալ Գևորգ Զ Կաթողիկոսի թաղման, եկավ Հայրենիք և Ս. Էջմիածին, իբրև ներկայացուցիչ Երուսաղեմի Պատրիարքության:

1955 թվականին նա նորից ընտրվեց պատգամավոր Երուսաղեմի Պատրիարքության կողմից՝ մասնակցելու Ազգային-եկեղեցական ժողովին և կաթողիկոսի ընտրության:

Հայկազուն սրբազանը եպիսկոպոս ձեռնադրվեց 1955 թվականի հոկտեմբերի 6-ին, Ս. Էջմիածնում, Ս. Վազգեն Վեհափառ Հայրապետի կողմից:

1957 թվականի հոկտեմբերին, Հայկազուն սրբազանը, ընդառաջելով Վեհափառ Հայրապետի հրավերին, ստանձնում է Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի Հոգևոր ձեռնարանի վերատեսչությունը, որը նա վարում է ձեռնհասորեն և արդյունավորությամբ:

Հայկազուն սրբազանը ազնիվ, համեստ, աշխատասեր, բարի և հայրենասեր հոգևորական է, սիրված և հարգված մեծապես իր ծանոթներից և ժողովրդից: Նա, որպես հոգևորական, միշտ էլ գտնվել է իր կոյման և պարտականությունների բարձրության վրա:

Հայկազուն սրբազանի գրչին է պատկանում հայագիտական կարևոր մի ուսումնասիրություն՝ Հովհան Օձնեցու «Ընդդէմ երևութականաց» ճառի թարգմանությունը, ծանոթագրությունն ու մեկնությունը:

Հայկազուն սրբազանը գտնվում է իր կյանքի ուժերի ծաղկման և հասունության շրջանում: Ազգը և եկեղեցին նրանից սպասում են նոր ծառայություններ: Սրբազանը կարգուրացնի այդ պատահությունը:

Սիրելի Հայկազուն սրբազանին մաղթում ենք երկար և առողջ կյանք ու բեղմնավոր գործունեություն:

